

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Hoe sy vanden Heere ghedwonghen is ghevveest en[de] verlicht om dat sy dese dinge[n] schrijuen soude. Dat X. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

fulcken verbuilinge/ op dat den ryckdom vande
 Goddelijcke ouerbloedicheyt ende de soetichede
 des reucks aen andere mochte mede ghedeyt
 worden. Dat ghy dese gaue o Heere Godt aen
 wtuertoren sout connen geuen dooz de ouerme
 nichfuldicheyt van v almogentheydt betrouwe
 ick/ oock dat ghy my die wel sout willen gheuen
 dooz v lieffelijcke goetdadichede: maer hoe dat
 ghy my die sout geuen connen/ ouermidts mijn
 onweerdicheyt en can ick van v onbespoozlijcke
 wijsheyt niet doozgronden. Maer nu glorificer
 ick ende make groot v wyse ende goederhand
 almogentheydt / ick prijse ende aenbidde v alme
 gende ende goederhande wijsheyt. Ick gheber
 dyde ende dancke v almoghende ende wijse
 derhandichede mijnen Godt/ want al wat my
 opt heeft connen gegunt worden dooz v milche
 dat hebbe ick ontfangen verre onweerdeel
 bouen myn weerden.

Hoe sy vanden Heere ghedwonghen is ghevve
 en verlicht om dat sy dese dingē schrijuen soude

DAT X. CAPITTEL.

ALs ick doordeelde heel onbequaem te zijn
 ick dese schriften int licht soude bzenghen
 daerom in myn conscientie niet en cost ghe
 zijn/ ende ouersulcks die opgehouden hadde
 H. Cruys verheffinghe toe/ ende onder de m
 my meende met andere oeffeninghen te beco
 meten/ soo heeft de Heere mijn verstant gebro
 tot dese woorden / te weten: Weet seker dat
 noyt wt den kercker des vleesch en sult gaen
 tijt toe dat ghy het leste mistken betaelt sult
 ven dat ghy noch by v hout / ende als ick mi

mijn gemoet ouerpepsde / dat ick de nu verhael-
 de Godts gauen / hoe wel sy niet door schyft
 nochtans mits die gesept hebbēde / gestelt hadde
 tot profijt van mijnen naesten / so heeft de Heere
 my dit woordt booz gheschoten dat ick op dien
 nacht onder de mettenen gehoozt hadde: te wetē /
 soo de Heere sijn leere alleē tot de tegenwoordige
 gesept hadde / soo soutwet maer wtsprake geweest
 hebben ende niet schyfture / maer nu ist oock
 schyfture tot salicheyt van vele. Ende de Heere
 heeft daer by gheboeght. Ick wil sonder weder-
 seggen een seker ghetupgenisse hebben van mijn
 Goddelijcke goedertierenheydt in v schyften / in
 dese leste tijden / inde welke ick booz my neeme
 vele menschen goet te doen. Waer ouer beswaert
 zijnde hebbe in my seluen begost te ouerdencken
 hoe swaer ende onmogelijck dat het my was te
 binden eenigen sin / oft woorden / door de welke
 dese nu dickwils ghesepde dinghen souden mo-
 gen gebrocht worden / om sonder betarghernisse
 vande menschen verstaen te worden. Sulcken
 mijne cleynmoedicheyt de Heere seer crachtelijc-
 ken in my beterende schein wt te gieten op mijn
 siele eenen al te ouerbloedigen regen / door welc-
 kens geweldigen nederbal ick versmaeyt mens-
 ken / noch soo tonghen ende teere plantsoenken
 als nederghedrukt ghebelt zijnde en hebbe niet
 anders tot my connen ingedrincken ten profijste
 als sommige gewichtige woorden / tot de welke
 ick met mijn verstandt niet en coste ghenaken /
 waerom noch meer beswaert zijnde hebbe ver-
 socht wat van sulcks soude gheworden. Welcke
 swaricheydt o mijnen Godt v goederhande goe-
 dertierenheyt naer v gewoonlijcke saechticheyt
 verlichtende met dese woorden / mijn siele ver-
 maect heeft. **Om dat v dunckt den inbloet der**
H 4
goluen

gouen onprofsijtelijck te zyn: siet soo boeghe ick v nu aen myn Goddelijck herte / op dat ick die woorden saechtlijck ende soetelijck dzen na d'andere in v soude doen bloeden / naer v cleyn begriyp. Welcke uwe belostenisse belijde ick mynen Heere Godt dat alderwarachtighste sal zyn naer de ghelwoonte van v ouerskere beta-linghe. Als ghy alle daghen smorgens op de alderhequaemste ure nu vier daghen my altijd een deel vant voorsept verhael soo claerlyc ende soetelijck inghebloet hebt / dat ick sonder arbeyt al oft icht langhen tydt van buyten gheweten hadde / ende sonder ouerpeysen hebbe connen schryuen / nochtans met sulcken bestieringe / dat soo wanneer ick een tamelijck deel gheschreuen hadde / verder doock met alle de oeffeninge myn-der sinnen niet een woordt en soude connen on-derbinden hebben / vant ghene v'sanderdaechs daer naer soo ouer-bloedelijck sonder eenighe swaricheyt ghereet quam. Oudertwysende ende toonende daer mede eensdeels mijn dristicheydt ghelyck de Schryfture leert. Dat niemant soo en moet hanghen inde werckinghe dat hy daer door belet wordt inde beschouwinghe. Aldus alomne bepberigende mijn salicheydt / als ghy my stont geeft om te verbliden met de genoech-lycke omheltinghe van Rachel / en laet ghy my oock daer-en-tusschen niet sonder de gloyenle vruchtbaricheydt van Lia. Het welck op dat ghyt beyde saechtlijck volbrzenghen moeght / gonne my uwe wysse liefde.

De cranc
heyt des
mensche,
verstant
sonder de
gracie
Godts.

De vvr-
verckin
ghe moet
getépert
vworden
mer de
besch he-
ving

Vande